

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **V.**, nar. X. bytom N. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava**, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. októbra 2010, č. k. 6 Sd/323/2005-109, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 1. októbra 2010, č. k. 6 Sd/323/2005-109, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 1. októbra 2005 č. k. 6Sd/323/2005-109, potvrdil rozhodnutie zo dňa 15. júna 2005 číslo X.X., ktorým odporkyňa podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla navrhovateľovi žiadosť o invalidný dôchodok z 2. mája 2005 preto, že pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemal viac ako 40 %-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ale má len 20 %-ný pokles, čím nespĺnil zdravotnú podmienku priznania invalidného dôchodku. Týmto rozsudkom krajský súd potvrdil aj rozhodnutie z 13. januára 2010 číslo X.X., ktorým odporkyňa zmenila vo výroku a v odôvodnení rozhodnutie z 15. júna 2005.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd pri rozhodovaní vychádzal z posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne zo 17. mája 2005, z 23. januára 2006 a z 9. marca 2006. Podľa názoru krajského súdu, záver o nevzniknutí nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok je správny, v súlade so zákonom, podľa ktorého posudkoví lekári posúdili zdravotný stav navrhovateľa a jeho vplyv na jeho zárobkovú schopnosť. Na základe zisteného zdravotného stavu dospeli k záveru, že súčasný zdravotný stav navrhovateľa nespĺňa podmienky pre priznanie invalidity, z ktorého dôvodu krajský súd napadnuté rozhodnutie odporkyne ako správne potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmeniť a priznať mu invalidný dôchodok, lebo on je dlhodobo chorý, čo v konaní preukázal množstvom doložených lekárskejších správ do súdneho spisu a posudkovým lekárom a tým, že prekonal v júni 2005 infarkt, čo zistila M. pri vyšetrení. Tiež poukázal na fakt, že obaja jeho rodičia zomreli na ICHS. Zotrval na svojich podaniach, ktoré v konaní napísal a doručil súdu s tým, že v dôsledku svojho zdravotného stavu je neschopný pracovať.

Odporkyňa sa na odvolanie navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 a § 250s OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyvu dlhodobo nepriaznivého stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Podľa § 71 ods. 1 a 3 zákona o sociálnom poistení, poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa § 195 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutkový stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadřenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového zabezpečenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne zistený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie tejto skutočnosti zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky, resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení).

Zo spisov vyplýva, že pre posúdenie vzniku nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok bolo vykonané dokazovanie v postačujúcom rozsahu. Z obsahu súdneho spisu, ale hlavne administratívneho spisu, zapožičaného od posudkových orgánov a odporkyne vyplýva, že na základe podanej žiadosti navrhovateľom dňa 9. mája 2000 o invalidný dôchodok už prebehlo konanie o tomto uplatnenom nároku navrhovateľom pred Krajským súdom v Bratislave pod č. k. 22S/120/2001-25 a rozsudkom z 18. júna 2002 krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 16. mája 2001 číslo X., ktorým bola žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zamietnutá, lebo podľa posudkov posudkových komisií sociálneho zabezpečenia zdravotný stav navrhovateľa nepodmieňoval priznanie invalidného dôchodku podľa § 29 ods. 3, ale ani čiastočného invalidného dôchodku podľa § 37ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

V tomto predmetnom konaní bolo preskúmané Krajským súdom v Bratislave rozhodnutie z 15. júna 2005 číslo X.X., vydané odporkyňou na základe žiadosti navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku počnúc od 16. mája 2005, podanej odporkyni dňa 2. mája 2005. Podkladom pre vydanie tohto rozhodnutia bol posudok - Lekárska správa posudkovej lekárky sociálneho poistenia M. Sociálnej poisťovne, pobočky v Bratislave zo dňa 17. mája 2005, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav, nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa v tomto posudku bola stanovená na 20 % podľa kapitoly XV, oddielu E, pol. 3b Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené choroby podporného a pohybového aparátu. V osobe navrhovateľa šlo pri posudzovaní o 50 ročného posudzovaného s polymorfnými ťažkosťami, z ktorých v popredí boli bolesti hrudnej a driekovej chrbtice s prechodnou koreňovou symptomatológiou. Ďalšie ochorenia: bronchitis chronica simplex, artroza obidvoch kolien a nedoslýchavosť obidvoch uší ľahkého stupňa s tinitom neodôvodnili percentuálne navýšenie hodnotenia miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. **Na ďalšie pozvanie menovanej posudkovej lekárky sociálnej poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava-okolie na deň 9. januára 2006 a 23. januára 2006 sa navrhovateľ nedostavil** s odôvodnením v dopise zo dňa 8. januára 2006, že rozhodovanie v konaní ponecháva na súd a nemieni sa zúčastniť posudzovania sociálnej poisťovne. **Pretože sa navrhovateľ nedostavil osobne ani na ďalšie pozvanie na deň 9. marca 2006** M., posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Bratislave v záujme posúdenia jeho zdravotného stavu pre posudkové účely z hľadiska ním uplatneného nároku na priznanie invalidného dôchodku, vypracovala posudok – Lekársku správu bez vyšetrenia navrhovateľa so záverom, že nie je

invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u neho stanovila na 20 %.

Odvolačný súd vo veci poukazuje na to, že navrhovateľ, sa zasadnutí posudkových lekárov nezúčastňoval. Podľa § 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia za osobnej účasti poistenca, kedy žiadateľa o dávku posudkový lekár aj osobne vyšetří. Nie je možné požadovať od posudkového lekára, aby posúdil zdravotný stav žiadateľa len na základe lekárskeho správy z jeho vyšetrení iným lekárom, hoci odborníkom, teda sprostredkované a za výsledok a konečný posudok zodpovedal. Nemožno súhlasiť ani s postupom navrhovateľa, keď súdom ustanoveného právneho zástupcu z radov advokátov, ktorého si žiadal ustanoviť, sám splnomocňuje na každý pojednávací deň osobite, pričom s ním nespolupracuje a v dôsledku aj tohto postoja navrhovateľa sa sám právny zástupca vzdal právneho zastúpenia (podaním z 12.marca 2010) v záujme poskytovania ho tým osobám, ktoré o zastupovanie stoja.

Preto sa navrhovateľovi nepodarilo v tomto konaní preukázať taký skutkový stav ohľadne jeho zdravotného stavu, na základe ktorého by bol uznaný za invalidného.

S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že posudkové orgány a aj prvostupňový súd vyvinuli dostatočné úsilie na zistenie skutkového stavu veci a pre správne rozhodnutie o uplatnenom nároku. Závery posudkov (ktoré sa podarilo v konaní zadovážiť) posudkových lekárov, majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach ohľadom všetkých zdravotných problémov, na ktoré navrhovateľ poukazoval, najmä tých, ktoré sú aj z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jeho pracovný potenciál. Nasvedčuje tomu vyhodnotenie všetkých lekárskejších vyšetrení a nálezov, predložených navrhovateľom a obsiahnutých v zdravotnej dokumentácii. Posudky posudkových lekárov, ktoré boli v konaní predložené sú vyčerpávajúce, bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. O odbornej úrovni, objektívnosti a správnosti záverov posudkov posudkových lekárov sociálnej poisťovne nebolo dôvodu pochybovať, preto súd prvého stupňa nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne zo dňa 15. júna 2005 číslo X., ako aj zo dňa 13. januára 2010, ktoré bolo odporkyňou vydané z formálnych dôvodov, za správne a potvrdil ich.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 1. októbra 2010, č. k. 6Sd/323/2005-109, potvrdil ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2, § 250k ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyňa nemá právo na náhradu trov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová